

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 18593

гр. София, 30.05.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав, в закрито заседание на 30.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

като разгледа дело номер **5505** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 60, ал. 5 АПК.

Образувано е по жалба на „София Комерс Кредит Груп“ ЕАД срещу разпореждане за допускане предварителното изпълнение на заповед № 6610/17.12.2024 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите, с която е забранено на търговеца да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. първо (съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща) от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), а именно: дружеството да предоставя на потребителите невярна информация за размера на ГПР и общите разходи.

С жалбата се оспорва заповедта, както и допуснатото с нея на основание чл. 60 АПК предварително изпълнение. Сочи се, че предварителното изпълнение на заповедта би причинило на дружеството значителна и непоправима вреда поради обстоятелството, че същото е упражнява дейност като кредитна институция и е вписано в регистъра на КИ към БНБ. Искането към съда е да се спре предварителното изпълнение на заповедта на основание чл. 166, ал. 2 АПК.

Съдът, след като се запозна с жалбата и приложените по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

С оспорената заповед се забранява на „София Комерс Кредит Груп“ ЕАД да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. първо ЗЗП, а именно: дружеството да предоставя на потребителите невярна информация за размера на ГПР и общите разходи. Като фактически основания в заповедта е посочено, че във връзка с подадена жалба до КЗП с оплаквания относно договор за потребителски кредит, предоставен от „София Комерс Кредит Груп“ ЕАД, е извършена проверка. При извършен анализ на събраните в хода на проверката документи се установило, че кредиторът „София Комерс Кредит Груп“ ЕАД е предоставил потребителски микрокредит от разстояние на потребител в размер на 1500 лева, срещу следните условия: да го върне в срок от 8 месеца на погасителни вноски, с обща сума за плащане - 1811.12 лева – при обезпечение на кредита или с обща сума за връщане – 2500.64 лева при необезпечен кредит. Посочено е, че процесният кредит е отпуснат като необезпечен, но с посочени в договора изисквания за обезпечение, които ако не се изпълнят, се начислява неустойка

в размер на 689.52 лева и по този начин сумата за връщане от 1811.12 лева е станала 2500.64 лева. Констатирано е, че за така отпуснатия кредит в СЕФ и в договора за кредит е посочен ГПР в размер на 67.46 процента, който включва само договорената лихва, без разхода за „неустойка“ - 689.52 лева, начислен при неизпълнение на задължението за предоставяне обезпечение. Въз основа на горните факти КЗП е обосновала извод, че посоченият от „София Комерс Кредит Груп“ ЕАД ГПР в размер на 62.68 процента е невярна информация, тъй като същият се отнася за обезпечен кредит с обща сума за плащане 1811.12 лева, а не за реално отпуснатия необезпечен кредит с обща сума за плащане 2500.64 лева. По този начин според КЗП дружеството „София Комерс Кредит Груп“ ЕАД въвежда или е могло да въведе потребителя в заблуждение относно действителното оскъпяване на кредита и съответствието на кредита с изискванията на закона. Допуснато е предварително изпълнение на заповедта по реда на чл. 60, ал. 1 АПК, мотивирано с цел да се защити животът и здравето на гражданите, както и да се защитят особено важни обществени интереси.

За да обоснове допуснато предварително изпълнение на заповедта административният орган е посочил, че се касае за нелоялна заблуждаваща търговска практика, свързана с предоставянето на невярна информация за размера на ГПР и общите разходи при отпускането на кредити, която практика е изключително увреждаща за икономическите интереси на потребителите и моменталното ѝ преустановяване е абсолютно задължително. Изложил е аргументи за житейската нужда и необходимост при някои групи потребители да теглят заеми от фирми за бързи кредити, както и че с посочената заблуждаваща търговска практика кредиторът заобикаля закона. Обсъдил е евентуалните икономически последици от заблуждаващата информация за размера на кредита, включително и непоправимите вреди, които могат да настъпят за потребители вкл. и да доведат до самоубийство с оглед безизходицата от нарастващия дълг.

Заповедта е връчена на адресата на 14.02.2025 г., а жалбата е подадена на 27.01.2025 г.

При тези данни съдът намира, че жалбата е допустима като подадена в 3-дневния срок съгласно чл. 60, ал. 5 АПК и от лице с правен интерес.

Съдът намира, че в случая е налице хипотезата на чл. 60, ал. 5 АПК, тъй като разпореждането за предварителното изпълнение заповедта не е влязло в сила, поради което и не е приложимо основанието по чл. 166, ал. 2 АПК, посочено в жалбата.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 60, ал. 1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес. Законодателят не изисква кумулативно наличие на всички посочени по-горе основания, достатъчно е установяването само на едно от тях, като органът дължи мотивиране.

Съдът намира, че административният орган е обосновал наличието на предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК, като съображенията за това са следните:

В случая административният орган се е позовал на необходимостта от защитата на обществени интереси. Приел е, че нелоялната търговска практика на дружеството, свързана с предоставянето на невярна информация относно размера на дължимата сума за връщане по отпуснатия кредит, уврежда сериозно икономическите интереси на потребителите, в резултат на което може да се стигне и до по-тежки последици.

Правилно административният орган е приел, че допускането на предварителното изпълнение на

заповедта ще доведе до защитата на важни обществени интереси. Това е така, доколкото защитимите обществени отношения са свързани с правото на потребителите да бъдат информирани при сключването на договори за отпускане на кредити и да не бъдат въвеждани в заблуждение относно клаузите на договора. Действително общественият интерес не се отъждествява с икономическия. Същевременно обаче следва да се вземе предвид обстоятелството, че заложената в договора за кредит клауза, при която ако кредитополучателят не представи обезпечение, му се събира автоматично „неустойка“ в определен размер, надхвърля границите на икономическия интерес, доколкото се нарушават императивни разпоредби на Закона за потребителския кредит. Вярно е също така, че неустойката е законово предвиден механизъм, който гарантира, че всяка страна ще изпълни задължение си, и има за цел да обезщети изправната страна при неизпълнение, но неустойката не може да се събира предварително, едновременно със сключването на договора, както е сторено в настоящия случай. Така събираната от дружеството сума на вноски, под формата на „неустойка“, първо е спорно дали въобще има характер на неустойка по смисъла на ЗЗД, на второ място така уговорена е заблуждаваща, във вреда на потребителите и в несъответствие с изискването за добросъвестност, присъщо за нормалните договорни правоотношения. Ето защо съдът намира, че изложените от административния орган в тази връзка доводи, свързани с накърняване на икономическите интереси на потребителите, могат да обосноват наличието на важни обществени интереси, предвид защитимите обществени отношения, свързани с предоставянето на финансови услуги на физически лица, имащи качеството на потребители.

Съдът намира, че предварителното изпълнение на заповедта е необходимо и с оглед характера на констатираната нелоялна търговска практика и естеството на наложената забрана, имаща за цел да се преустанови използваната от дружеството заблуждаваща нелоялна търговска практика, като на потребителите се предоставя пълна и вярна информация за размера на ГПР и общите разходи по кредита. Ефективното прилагане на мярката предполага незабавно действие, тъй като в противен случай, при евентуално изпълнение на заповедта след влизането ѝ в сила, голям брой изрядни потребители, които в срок погасяват дължимите вноски по кредита, ще бъдат принудени да заплащат допълнително разходи под формата на „неустойка“, само защото не са предоставили обезпечение при сключване на договора. Разпореждането за допускане на предварително изпълнение на заповедта е в полза на потребителите, следователно и в обществен интерес.

С оглед изложеното, съдът намира, че са налице предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК и законосъобразно е допуснато предварителното изпълнение на заповед № 6610/17.12.2024 г. на председателя на КЗП, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд – София град

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „София Комерс Кредит Груп“ ЕАД срещу разпореждане за допускане предварителното изпълнение на заповед № 6610/17.12.2024 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

